

Zaaknummer : **CBHO 2021/019**

Rechter(s) : mr. Streefkerk

Datum uitspraak : 17 mei 2021

Partijen : appellant en CBE Open Universiteit

Trefwoorden : beoordeling
kennen en kunnen
minnelijke schikking
modelantwoorden
toetsingsmaatstaf

Artikelen : WHW: artikel 7.66, tweede lid
Awb: artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b

Uitspraak : ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4. In hetgeen appellant aanvoert, ziet het College geen grond voor het oordeel dat de beslissing van verweerder niet in stand kan blijven. Het College overweegt hiertoe dat niet is gebleken is dat bij de beoordeling niet is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld. Appellant kan niet worden gevolgd in zijn stelling dat noch door de examinerator noch door verweerder is onderzocht of de vraagstellingen in het tentamen voldoende nauwkeurig zijn. Naar aanleiding van het door appellant ingediende beroepschrift heeft de opleiding de technische analyse van het tentamen door het Expertisecentrum onderwijs en professionalisering (ECOP) van de Open Universiteit overgelegd. Naar aanleiding van de verkregen analyse, waarbij niet is ingegaan op de inhoud van de tentamenstof, is de examinerator het tentamen nogmaals nagelopen. Dit heeft er toe geleid dat voor vraag 10 alsnog punten zijn toegekend. Er is, anders dan appellant stelt, dus wel degelijk onderzocht of de vraagstellingen in het tentamen voldoende nauwkeurig zijn. Het College overweegt voorts dat het, gelet op het in 2.3. geschetste toetsingskader, geen oordeel mag geven over de vaststelling van de tentamenvragen en de antwoorden die daarbij horen. Hetgeen appellant over vragen 6, 18 en 21 van het tentamen heeft aangevoerd, kan derhalve niet door het College inhoudelijk worden beoordeeld. Over de door verweerder verrichte toetsing overweegt het College als volgt. Verweerder heeft getoetst of de beoordeling door de examinerator voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd waarbij verweerder heeft opgemerkt dat de beoordeling van een examen behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinerator. Volgens verweerder brengt dit mee dat, naast de hiervoor aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College acht de door verweerder aangelegde toetsingsmaatstaf niet onjuist. Ten aanzien van de stelling van appellant dat het hem niet duidelijk is of verweerder zijn aanvullend beroepschrift bij de beslissing heeft betrokken, merkt het College op dat het aanvullend beroepschrift deel uitmaakt van het procesdossier van verweerder. De enkele omstandigheid dat verweerder in zijn beslissing niet uitdrukkelijk heeft verwezen naar het aanvullend beroepschrift, betekent niet dat verweerder dat stuk niet bij zijn beslissing heeft betrokken. Over de minnelijke schikking merkt het College op dat de examencommissie op grond van artikel 7.61, derde lid, van de WHW er toe gehouden is na te

gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is, maar hieruit volgt niet de verplichting voor de examencommissie om een schikkingsvoorstel te doen.
Het betoog slaagt niet.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 12 september 2020 heeft de examinator het door appelland gemaakte tentamen Bestuursrecht II met een 6,0 beoordeeld.

Bij beslissing van 9 december 2020 heeft verweerder het door appelland hiertegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appelland beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer verwezen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 april 2021, waar appelland, en verweerder, vertegenwoordigd door S.E.M. van der Westen LLB, zijn verschenen. Deze zaak is ter zitting gelijktijdig, maar niet gevoegd, behandeld met de zaak met nummer CBHO 2021/018.

2. Overwegingen

2.1. Appelland heeft in het kader van zijn bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid aan de Open Universiteit het tentamen Bestuursrecht II afgelegd. De examinator heeft dit tentamen met een 6,0 beoordeeld. Verweerder heeft de beslissing van de examinator in stand gelaten.

2.2. Appelland betoogt dat verweerder ten onrechte de beoordeling van zijn tentamen Bestuursrecht II in stand heeft gelaten. Hij voert aan dat de examinator hem ten onrechte geen minnelijke schikking heeft aangeboden. Hij wijst erop dat de examinator bleef volharden in de juistheid van de modelantwoorden, terwijl het volgens hem wel degelijk mogelijk was om tot een schikking te komen. Appelland voert voorts aan dat noch door de examinator noch door verweerder is onderzocht of de vraagstelling in het tentamen voldoende nauwkeurig was. Ook voert hij aan dat verweerder de beslissing van de examinator te beperkt heeft getoetst. Volgens appelland had verweerder moeten beoordelen of zijn alternatieve antwoorden bij de vragen 6, 10, 18 en 21 juist waren. Verweerder heeft ten onrechte nagelaten hiernaar onderzoek te doen. Appelland voert voorts aan dat het niet duidelijk is of verweerder zijn aanvullend beroepschrift in de beslissing heeft betrokken. Appelland voert verder aan dat verweerder ten onrechte voorbij is gegaan aan zijn stelling dat het percentage juiste antwoorden dat alle deelnemers aan het examen voor een vraag heeft gegeven niet gebruikt kan worden als rechtvaardiging van het juiste antwoord. Appelland voert verder aan dat verweerder ten aanzien van vraag 6 voorbij gaat aan het feit dat de examinator onvoldoende ingaat op zijn letterlijke verwijzing naar het tekstboek, waaruit blijkt dat een ander antwoord dan het modelantwoord goedgekeurd zou moeten worden. Wat betreft vraag 10 voert appelland aan dat verweerder is meegegaan in zijn standpunt dat de stichting belanghebbende kan zijn. Wat betreft vraag 18 voert appelland aan dat hij een praktijkvoorbeeld heeft genoemd en dat dit voorbeeld een mogelijk juist antwoord kan zijn. Over vraag

21 voert appellant aan dat verweerder ten onrechte heeft overwogen dat de verwijzing naar andere passages in het boek niet relevant zouden zijn.

2.3. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van een college van beroep voor de examens een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat het College slechts kan onderzoeken of het verweerder terecht de vaststelling van het cijfer in stand heeft gelaten omdat bij de beoordeling is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

2.4. In hetgeen appellant aanvoert, ziet het College geen grond voor het oordeel dat de beslissing van verweerder niet in stand kan blijven. Het College overweegt hiertoe dat niet is gebleken is dat bij de beoordeling niet is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld. Appellant kan niet worden gevolgd in zijn stelling dat noch door de examinerator noch door verweerder is onderzocht of de vraagstellingen in het tentamen voldoende nauwkeurig zijn. Naar aanleiding van het door appellant ingediende beroepschrift heeft de opleiding de technische analyse van het tentamen door het Expertisecentrum onderwijs en professionalisering (ECOP) van de Open Universiteit overgelegd. Naar aanleiding van de verkregen analyse, waarbij niet is ingegaan op de inhoud van de tentamenstof, is de examinerator het tentamen nogmaals nagelopen. Dit heeft er toe geleid dat voor vraag 10 alsnog punten zijn toegekend. Er is, anders dan appellant stelt, dus wel degelijk onderzocht of de vraagstellingen in het tentamen voldoende nauwkeurig zijn. Het College overweegt voorts dat het, gelet op het in 2.3. geschetste toetsingskader, geen oordeel mag geven over de vaststelling van de tentamenvragen en de antwoorden die daarbij horen. Hetgeen appellant over vragen 6, 18 en 21 van het tentamen heeft aangevoerd, kan derhalve niet door het College inhoudelijk worden beoordeeld. Over de door verweerder verrichte toetsing overweegt het College als volgt. Verweerder heeft getoetst of de beoordeling door de examinerator voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd waarbij verweerder heeft opgemerkt dat de beoordeling van een examen behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinerator. Volgens verweerder brengt dit mee dat, naast de hiervoor aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College acht de door verweerder aangelegde toetsingsmaatstaf niet onjuist. Ten aanzien van de stelling van appellant dat het hem niet duidelijk is of verweerder zijn aanvullend beroepschrift bij de beslissing heeft betrokken, merkt het College op dat het aanvullend beroepschrift deel uitmaakt van het procesdossier van verweerder. De enkele omstandigheid dat verweerder in zijn beslissing niet uitdrukkelijk heeft verwezen naar het aanvullend beroepschrift, betekent niet dat verweerder dat stuk niet bij zijn beslissing heeft betrokken. Over de minnelijke schikking merkt het College op dat de examencommissie op grond van artikel 7.61, derde lid, van de WHW er toe gehouden is na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is, maar hieruit volgt niet de verplichting voor de examencommissie om een schikkingsvoorstel te doen. Het betoog slaagt niet.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtsdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.D. Streefkerk, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y. Soffner, als secretaris.